

ing paid lectures.

The idea of a multistage restriction in access to legal practice is quite interesting, since the American principle allows you to eliminate casual people who discredit the profession, not prepared for their mental abilities, and for moral qualities to be lawyers. We can see that an American lawyer who has just graduated from the university and received a license differs from a Ukrainian student for almost everything. We do not take such strict treatment of the requirements of legal education, so it is at such a low level, in our opinion.

Consequently, we came to the conclusion that the level of Ukrainian legal education and the qualifications of Ukrainian lawyers need to be improved. We should pay more attention to what the European and American elites advise us. They have much more experience in training professional staff and building the right educational process. But we can not deny the fact that the mentality of our nation and European nations is quite different, so not all methods and measures that work in legal education in Europe and America are guaranteed to benefit us. But even after this it is necessary to work and implement certain reforms, in every possible way to try to raise the level of legal education in Ukraine, listening to foreign partners.

-
1. Bygun V. "Legal Education in Ukraine and the USA": Legal Journal. – 2003
 2. Mikhailenko O. V. "Comparative analysis of professional training of lawyers in Ukraine, Germany and the USA": Scientific notes of NDU them. Gogol M. – 2011
 3. Tasiy V. "Problems of Higher Legal Education in Ukraine: New Challenges of Modern Realities" - 2009.

Худан Анастасія Володимирівна,
студентка юридичного факультету

Науковий керівник – доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
кандидат психологічних наук

Ковальчук Олена Степанівна

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

СУБ'ЄКТИВНІ ТА ОБ'ЄКТИВНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЮРИСТА

Проблема формування професійної компетентності майбутніх юристів на сьогодні є стратегічною метою для провідних юридичних університетів. За визначенням тлумачного словника Longman, термін «компетентність – competence» розкривається, як: 1. Здатність та вміння виконувати те, що необхідно; 2. Законне повноваження суду розглядати справи у суді; 3. Область

спеціальних знань; 4. Знання, вміння та навички виконувати певну роботу [2]. Відповідно, компетентним вважають фахівця, у якого достатньо знань, вмінь та навичок для виконання роботи, що співвідноситься із заданими стандартами. У працях українських учених, зокрема, О. Романовського, О. Пономарьова, О. Лапузіної, які досліджували питання професіоналізму та професійної етики, професійна компетентність пов'язана з професійним самовизначенням, професійною та психологічною готовністю, соціальною відповідальністю, професійною адаптацією та здатністю. Автори визначають професійну компетентність як міру компетентності працівника, яка характеризує його ділову надійність, здатність безпомилково здійснювати конкретні види діяльності не тільки у звичайних умовах, але й у нестандартних ситуаціях [1].

Аналізуючи сучасні дослідження у галузі загальної та юридичної психології таких відомих учених, як О. Бандурка, С. Бочарова, В. Васильєв, О. Землянська, знаходимо підтвердження наукової актуальності вирішення проблеми свідомості особистості, зокрема професійної свідомості фахівця юридичного профілю. На думку цих авторів, необхідно розглянути вплив соціальних та психологічних чинників.

Ефективність сучасних юристів обумовлена перш за все соціальними чинниками, які надають якісного розвитку. Взаємодія юриста з оточенням забезпечує особистісне та професійне зростання. Соціум має значний вплив на професійну діяльність юриста. Ця діяльність нерозривно пов'язана із суспільними вимогами юридичної освіченості та особистого розвитку юриста.

Функціонування свідомості юриста відбувається як у зовнішній, так і у внутрішній діяльності. Насамперед, це емоційно-вольові процеси, способи мислення, інтуїція, а також майстерність, у тому числі думки, ідеї, відчуття, ідеали, образи, концепції.

Професійна діяльність юриста являє собою результат соціального життя та взаємовідносин, що регулюється фаховою взаємодією. Так, В. Аллахвердов підкреслював значущість свідомості у житті людини. Свідомість людини активно перевіряє гіпотези, ставлячи експерименти й оцінюючи результати цих дій у соціумі. Також є діяльнісно-практичний аспект професійної свідомості юриста. Він виявляється у впровадженні пізнавально-смыслових схем у процесі професійної діяльності юриста. Активність, цілеспрямованість, особиста опосередкованість, творчість, – це ті психологічні параметри, що мають відношення до фахової діяльності юриста. Таким чином, будь-яка професійна сфера є вплетеною у свідомість особистості, роблячи її професійною, специфікуючи її професійну належність до соціального життя.

На нашу думку, професійна компетентність юриста містить правові та інші спеціальні знання, вміння та навички, професійний досвід, які набуваються внаслідок професійної підготовки та здійснення професійної діяльності. Ведення юридичної справи вважаються компетентним, якщо містить розслідування та аналіз фактичної інформації, правові складові проблеми, засто-

сування необхідних методів і процедур, ретельну підготовку, що відповідає стандартам професійної діяльності. Юристи, які мають високу професійну компетентність, постійно працюють над собою, удосконалюючи свої знання та навички.

Рівень компетентності юриста визначається відповідними суб'єктами при призначенні на посаду або виборах, при наданні ліцензій на право займатись юридичною практикою, а також при проведенні атестації юристів. А саме, спеціалісти, у яких є вища юридична освіта і бажано стаж роботи за юридичною спеціальністю, мають право призначатись на посади суддів, прокурорів або займатись юридичною практикою.

Підсумовуючи викладене вище, можемо зробити висновок про те, що професійна компетентність юриста – складний феномен, що віддзеркалює професійну культуру спеціаліста та проявляється у постійному вдосконалюванні ним знань, вмінь та навичок для досягнення високого рівня професіоналізму. Формування професійної компетентності юриста – це необхідна умова становлення кваліфікованого фахівця.

1. Романовський О.Г. Ділова етика : навч. посіб. / Романовський О.Г., Пономарьов О.С., Лапузіна О.М. НТУ "ХПІ" – Х. : Видавництво, 2006. – 364 с.

– access mode: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/24573>

2. Longman Dictionary of Contemporary English. – access mode: www.longman.com

Царьова Ірина Валеріївна,
докторантка кафедри
української мови ДЗ

(Запорізький національний університет)

ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕКСТОЛОГІЇ

Підґрунтя сучасних наукових концепцій, що стосуються мовного упорядкування юридичних текстів, зокрема нормативно-правових актів, перебували в центрі уваги таких дослідників, як Б. М. Ажнюк, Н. В. Артикуца, І. М. Грязін, Т. В. Губаєва, О. Л. Доценко, Ю. Ф. Прадід, Т. В. Радзієвська, А. Ф. Черданцев, Л. І. Чулінда. Серед інших актуальних проблем аналізувалися питання юридичної термінології, синонімії правничих термінів, відповідності їх змісту та форми, типології, доцільності вживання технічних термінів у нормативно-правових актах, які регламентують різні сфери суспільних відносин (Ю. О. Гришенкова, В. М. Демченко, І. Б. Іванова, С. П. Кравченко, В. О. Навроцький, Л. М. Пелепейченко, В. В. Посмітна, Ю. С. Степанов, З. О. Тростюк, І. Б. Штерн).

Особливої ваги набуває визначення таких способів побудови текстів